

sak händt och sannt vara, så att jag ej något förtiger, tillägger eller förändrar; så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ.“

Stockholm den 19 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 58.

Ank. till Riksd. Kansli d. 22 Mars 1867, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i vissa stadganden rörande exekutionsväsendet.

Uti en till Andra Kammaren ingifven motion (N:o 215) har Herr *Jöns Pährsson* från Kronobergs län, med åberopande hufvudsakligen af de kostnader det medförde, att alla exekutiva förrättningar måste besörjas af kronobetjeningen, som ofta nödgas för ändamålet resa längre väg och därför är berättigad till ersättning, hemställt, att Riksdagen måtte för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t anhålla om bifall dertill:

“1:o. Att hvarje kommun på landet, som sig deraf begagna vill, och hvari ingen exsekutor är boende, eger rätt att på kommunalstämma inom sig utse en trovärdig person, som skall verkställa alla de exekutiva förrättningar, som inom kommunen kunna förekomma i fråga om utmätning och försäljning af lösegendom.

2:o. Att för denne så kallade underexsekutor skall kommunalnämnden stå i gemensam ansvarig skyldighet för de medel, som denne kan som exeku-

tor komma att indrifva, och att han står redovisning skyldig under och till hvarje fögderis öfverexsekutor.

3:o. Och att denne underexsekutor endast må aflönas på sätt som fjerdingsmän föreskrifvet är, och att en sådan person helst må utses ibland fjerdingsmän eller kommunalnämnds-ledamöterna.

4:o. Förr än utslag och domar kunna verkställas af sådan underexsekutor, böra desamma vara öfversända till och för verkställighet påskrifna af fögderiets öfverexsekutor.

5:o. I de kommuner på landet, som begagna sig af denna föreslagna förmånen, skola icke fögderiets länsmän eller fogdar ega rätt betunga allmogen med resekostnader för utmätning och försäljning af lösegendom.“

Lag-Utskottet, till hvars behandling berörda motion blifvit öfverlemnad, anser sig endast behöfva såsom skäl emot det väckta förslagets antaglighet erinra, att uti utmätningverket, hvars handhavande kräver noggrann kännedom om gällande utsökningslagar och dithörande författningar, ifrågakomma mera invecklade och svåra embetsförrättningar, än att de med säkerhet kunna i allmänhet anförtros åt dem, som, utan att ega någon embetsmannabildning, dock äro användbara i kommunala befattningar; äfvensom att, enär kronofogden, hvilken enligt förslaget fortfarande skulle gifva ordres om de ifrågakommande utmätningarne, icke kan på förhand ega kännedom derom, huruvida hos gälde-nären finnes fast eller lös egendom att utmäta, en onödig omgång, likasom kostnader, skulle uppstå i alla de fall, då icke egendom af sednare, utan endast af förra slaget funnes att tillgå; och finner Utskottet sig fördenskull böra hemställa,

att omförmälda motion måtte lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 19 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.